

24.5.57, יוז ו'

חלילת ניתך גשם רב ותירועו רעפים וברקעים.

- בבוקר התיעוזות עם רוזולין ושרף על פיק שדרות המידינה, שרע מוגנדז להכנסת החוק במלואו כי יאנז אווח בכנסת אקליה אגוי, וחוא פצע שיבניאן רק עניין קיבל עוברים. איינז חושך כל כך מאנווים, כי פיעטנו פאאר החוק - לא ישוגה בייסודו, אבל חושפני שהכנסה לא מספיק לפני התפזרות לעבל חוק אוורך כזה, וגם אדריוון במפללה ידרוש הרמה זמן, ולכון אוורי פשום אף זה כדי לפרק אווח לבניים שלוחה מלקיים א) קובלט עובדים ובקיון כבאים (לפי קווי חיסוד), 2) פעד אוובד ומנייעת שרירות בפייטוריין, 3) הובלט פעילות פולחנית ובווע דין משעתי. הסכמנו לברר הפעלה בטבעה הבא עם אבריגו במפללה, לבון, גער, גוברין וגיזראן.

- באו שיטריה וסחר. יש להט שטי בעיוחן דרבונ ופאוכורט. בזמן האחדון האליאו לגיים חומר אגוי אטב (פאצרים ופאולין) חומרים כמעה 90 גוביי ב"ט פיבוני, דרבון טופר חייא 13. שט בבייט פשפט דרבנו 12. החבדל 9 ל"י לחושך. לפי חוק רשיי השם לשלט לשופר بعد שעומ נוטפוא, למעה לא פאלטימט. טופר רוזום מקבל 170, אם שני ילדים 220 ל"י לחושך. מספר העדרים 5561 (בכחן באפריל) בסנק 3 עניהם לא גדל מספר השופרים, אלא חוקפן. העומם גידל, והשופר כמעה לא קיבל חושך אבוק. עובדים שבעה ימים שבבו.

פדייעים פגוי ועדח לבדוק שעומ חעבזח ופיגזויים بعد שעומ נוטפוא ואמ אין צורך לחוסיך שופרים. (ב乾坤 חגבול יש 1200 כלוליות במספר חנ"ל).

הצעתי ועוזה של שלושה שתבזבז שאלות השעורה, מספר השוטרים ומשכרים. בדעתו
למנוחתו אריה כחיר, נציג אכה, אייזנברג (או רוזן יסכין) או יזהר הררי.

25.5.57

כבר בראויי מופיע חברינו – גנום לבון, גנום ספייר, אסקול, גולדמן,
נספר, ביורא ואלפובי – לדון על האבטיחות באחצט. לאחר שספרתי פילוקי הדעות
בין נספר ואלפובי מפני שנחכררו לי בשיטה עם טנייהם. מהקיים בירור על העדינו
בחיקמו ועל יחסם חבריהם בספלחת. נספר חגי למסור כל השאלות לבוררות מחוץ
למספריות וליחסות 3/2. אלפובי דרש פילוקי הדרישות העיקריות של חסויות,
וחשאך לבוררות. חוסכם לבסוף להציג לישיבת מוסכתם בעוד ימים אחדים. לאנו
ערוב אמר לי נספר ששותח אחורי הוניאם עם אלפובי, וזה מתקרב יותר ויוצר
להשquetת חברינו.

אני עמדתי בעיקר על חרכת ליכון פנימי בין חברי המפלגה לאור המשימות
וחקאיים של חמדינה.

בערב ישיבת המזכירות והסיעת באולם קהי"ט. רוב המדברים גילו רצון
עד לקיום חוקואלייזציה, אם כי כמחנה חברי דרשו בחוקף לאסור חכבה נבדת המפלגה.
א נמנעה בחכבה, ואושרה עדמת גולדמן ונמר נספר. חכנה של חחלה זו לא היה
ברור כל כך. לפי פירוטי להצעה (שהוצע ע"י ספיר) היה אומתת כי אסור
לחכיב נבד, אבל אפשר לחימנע, אבל אם שאר חלקי חוקואלייזציה יסכימו אפוא
לחרשוט החכבה נבד – אם יגבינו איטון למסלתה.